

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5314/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותר: עמוס כהן

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל – משרד החקלאות ופיתוח הכפר
2. מועצת הצמחים
3. מדינת ישראל – משרד האוצר

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: בעצמו

פסק-דין

השופט ע' גרוסקופף:

1. העותר, חקלאי מהגליל המערבי, הגיש בעצמו את העתירה שלפניי ובגדרה התבקש ערב רב של סעדים. להלן תובא מקצתם: "להורות למדינת ישראל על פיצוי כספי לחקלאים על העוולות של העשורים האחרונים בקביעת כללת שוק חופשי שאיננו חופשי..." "להורות שהייצור החקלאי יהיה מיוצר בעודף של "15%..." "להורות למדינת ישראל לפתור [הטעות במקור] ממס את חקלאי הפריפריה..." "להורות כי החקלאים יהיו נושים ראשונים הקודמים לבנקים..." "להורות על צמצום מספר הסופר[מרקט]ים במדינת ישראל..." "להורות לשמאי המדינה ולשמאים פרטיים להכפיל את שווי הנכסים בפריפריה..." "להורות על ביטול מועצת החלב..." ו-"לקבוע מחיר מינימום לבקר ודגים" לתמיכה בטענותיו צירף העותר 72 נספחים, כולם כתבות מהעיתון.

2. דין העתירה דחייה על הסף. שאיפותיו של העותר להיטיב עם המגזר החקלאי במגוון דרכים, לגיטימיות ככל שיהיו, אין מקומן בבג"ץ. העתירה היא כללית ביותר ונעדרת את התשתית העובדתית המינימלית לתמיכה בסעדים המתבקשים במסגרתה. עתירה שכזו אינה יכולה להתברר, ודינה להידחות על הסף (וראו: בג"ץ 2880/10 משה בציר נ' משרד המשפטים, פרופ' יעקב נאמן (18.04.2010)).

ניתן היום, ג' באב התשע"ח (15.7.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט